

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

skal komme fra, kan jeg ikke bifalde. Det må de unge virkelig selv have rede på, og når de skal hjælpes med understøttelse til skoleophold, så må de gøre rede for deres økonomiske forhold. Det er et rimeligt krav. Så sart behøver man ikke at være. Men jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg takker de ærede ordførere for de bemærkninger, der er fremsat, og som i det store og hele var både velvillige overfor forslaget og interessante at høre på, det gælder ikke mindst de udtalelser, der fremkom fra de ærede kvindelige ordførere, der unægtelig også råder over stor sagkundskab. Når det ærede medlem fru Ingefred Juul Andersen beskæftiger sig med husholdningsspørgsmål, er det noget, vi alle lytter til i kraft af hendes særlige kapacitet på det område.

Det rigtigste vil sikkert være, at vi i stedet for, at jeg nu går ind på de enkeltheder, som det ærede medlem fremdrog, får lejlighed til ved samråd i udvalget nøje at komme ind på det spørgsmål, der rejser sig om, hvorvidt vi foruden den enkelte ændring, der er foreslået fra ministeriets side, skal tage andre ændringer op i lovforslaget.

Jeg vil dog gerne gøre en enkelt bemærkning til spørgsmålet om forstanderindernes løn. Jeg synes nemlig, man må erkende, at det ofte går sådan i verden, at man fra en organisation stiller krav om et stort gode, i dette tilfælde den ting, der opnåedes i 1946, og at man så kort efter rejser det nye krav, at det skal udstrækkes over en hel årrække — i dette tilfælde en ikke ubetydelig årrække — tilbage i tiden, og der synes jeg nok, at man — for dog altså principielt at have en linie at gå efter — må fastholde en bestemt termin. Det er uhyre forståeligt, når der sker en ændring i lovgivningen — en ændring, som naturligvis altid må have en udgangstermin —, at der så rejser sig et ønske hos dem, der ikke er kommet ind under denne ændring, om at komme ind under den, og det kan naturligvis også i det enkelte tilfælde fremstilles sådan, at man røres til tårer. Jeg må imidlertid understrege, at det bliver forfærdelig vanskeligt med alt lovgivningsarbejde, hvis man, i samme øjeblik et stort gode er tilstået — naturligvis fra den dato, da loven træder i kraft —, så i løbet af kort tid glemmer, hvad der er nået, og kun retter opmærksomheden mod de tilfælde, der i sammenligning hermed kommer til at stå

som det, det ærede medlem kaldte en uretfærdighed.

Det er ordet uretfærdig, jeg vil vende mig imod, for det ord skal man ikke misbruge her. Er man selv gået til lovgivningsmagten og har ønsket at få en bestemmelse indført og har været klar over, at den naturligvis måtte gælde fra det tidspunkt da loven blev gyldig, må man ikke så gerne bruge ordet uretfærdig, når ordningen har den sidevirkning, at de, der ikke falder ind under terminen, ikke kan opnå de samme goder som dem, der falder ind under den, for så skulle man have rejst sagen på et helt andet grundlag, så skulle man have sagt til lovgivningsmagten og ministeriet: vi vil ikke have det ønske opfyldt, uden at det kommer til at gælde for alle. Men man sagde: vi ønsker det gennemført — og man fik det gennemført. Det er altså kun ordet uretfærdig, som jeg ikke synes er helt rigtigt anvendt. Lad os tale helt praktisk om det, men ikke lægge det op i det høje leje, som om der var begået en uretfærdighed ved at gavne husholdningsskolerne gennem indførelse af denne nye ting.

Jeg tror, jeg kan holde mig til denne enkelte bemærkning, fordi der vil være anledning til at komme tilbage til de egentlig saglige ting i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Date: Jeg tillader mig at foreslå lovforslaget henvist til det udvalg på 15 medlemmer, der blev nedsat vedrørende den under det foregående punkt på dagsordenen opførte sag.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 71 af 27. februar 1946 om sygehusvæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4297; fremsættelsen findes i tidenden sp. 752).

Lovforslaget sattes til forhandling.

C. E. Christiansen: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for fremsæt-